

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. sausio 24 d. Nr. 21RE3-12 (AG3-204/26-2024)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (pranešėja), Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant atsakovės Asmens su negalia teisių apsaugos agentūros prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atstovui Aidui Triaušui,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. Y. skundą atsakovei Asmens su negalia teisių apsaugos agentūrai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl sprendimų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja X. Y. (toliau – ir pareiškėja) 2024 m. gruodžio 16 d. pateikė Lietuvos administracinių ginčų komisijai skundą (toliau – skundas; b. l. 1 – 3), kuriuo prašo panaikinti Asmens su negalia teisių apsaugos agentūros prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – ir atsakovė arba Agentūra) Šiaulių I teritorinio skyriaus [data neskelbtina] sprendimą Nr. [duomenys neskelbtini] „Dėl dalyvumo lygio“ (toliau – TS sprendimas) ir Sprendimų kontrolės skyriaus [data neskelbtina] sprendimą Nr. [duomenys neskelbtini] „Dėl dalyvumo lygio“ (toliau – Sprendimas, kartu su TS sprendimu – Agentūros sprendimai) bei įpareigoti Atsakovę iš naujo vertinti pareiškėjos dalyvumo lygį.

Skunde pareiškėja pirmiausiai nurodo, kad Agentūros Šiaulių I teritorinis skyrius (toliau – TS), atlikęs pareiškėjos dalyvumo vertinimą, pareiškėjai dalyvumo lygio nenustatė.

Nesutikdama su TS sprendimu, pareiškėja pastarąjį apskundė Agentūros direktoriui. Agentūros Sprendimų kontrolės skyrius (toliau – SKS) atliko pakartotinį pareiškėjos dalyvumo lygio vertinimą, bet taip pat pareiškėjai dalyvumo lygio nenustatė.

Pareiškėjos teigimu, iš Agentūros sprendimų matyti, kad dalyvumo lygis jai nebuvo nustatytas vadovaujantis Aprašo 26 punktu, kadangi pareiškėjos bazinio dalyvumo lygis įvertintas 0 balų. Su bazinio dalyvumo įverčio nustatymu pareiškėja nesutinka.

Kaip teigia pareiškėja, bazinis dalyvumas buvo vertinamas tik pagal vieną diagnozę – [duomenys neskelbtini], taikant Aprašo I priedo – Bazinio dalyvumo kriterijų 51.1 papunktį (vidutinis stuburo judesių apribojimas ir (ar) stuburo degeneraciniai pakitimai ir (ar) skoliozė, ir (ar) kifozė (I-II laipsnio), kai lėtinis skausmo sindromas išlieka ir po taikyto specifinio gydymo). Įvertinus aptariamą diagnozę gautas 0 balų rezultatas. SKS savo sprendime pažymėjo, kad pareiškėjai nustatytas vidutinis stuburo judesių apribojimas.

Pareiškėjos nuomone, nustatant bazinį dalyvumą pagal diagnozę [duomenys neskelbtini] turėjo būti taikomas Aprašo I priedo 49.2 papunktis, kuris suteikia 1 balo rezultatą. Pareiškėjos vertinimu, minėtas kriterijus yra apie vidutinio judėjimo ir atramos sistemos funkcinį sutrikimą, kai

asmuo negali pakelti vidutinio sunkumo fizinių krūvių, atlikti nuolatinio tikslumo ir susitelkimo reikalaujančios veiklos, esant vidutiniam ligos aktyvumui arba klinikinei remisijai. Pareiškėja teigia, kad diagnozė [duomenys neskelbtini] yra judėjimo ir atramos sistemos funkcinis sutrikimas, dėl kurio pareiškėja negali pakelti net ir lengvo sunkumo fizinio krūvio bei atlikti nuolatinio tikslumo ir susitelkimo reikalaujančios veiklos. Pareiškėja teigia judanti tik pasiramstydama.

Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad TS sprendimas užpildytas nepilnai, t. y. jame nepabaigta aiškinti, pagal kokį kriterijų punktą vertinti „aukščiau paminėti sveikatos funkciniai sutrikimai“. Pareiškėja daro išvadą, kad pastarieji iš viso nebuvo vertinti pagal Aprašo I priedo kriterijus, todėl, kaip galima suprasti iš skundo, pareiškėjai TS sprendimas neaiškus.

Cituoja Aprašo priedo 24.1.2 papunktį (kad Agentūra vertina ne daugiau kaip penkias reikšmingiausias gretutines diagnozes). Teigia, kad pareiškėjos bazinis dalyvumo lygis buvo vertintas tik pagal vieną gretutinę diagnozę [duomenys neskelbtini], taikant Aprašo I priedo 57.1 papunktį – po taikyto gydymo asmuo pasveiko, liekamųjų reiškinį nėra arba yra lengvų ligos ir (ar) jos gydymo liekamųjų reiškinį (1 arba 2 simptomai), ir (ar) kai gydyto vaistais nereikia. Pagal aptartą diagnozę gautas 0 balų rezultatas.

Pareiškėja teigia, kad bazinio dalyvumo vertinimas dėl diagnozės [duomenys neskelbtini] taikant Aprašo I priedo 57.1 papunktį yra nepagrįstas, nes po [duomenys neskelbtini] sustiprėjo skausmai, pasunkėjo judėjimas. Pareiškėjos manymu, jos situacijai labiau taikytinas Aprašo I priedo 49.2 papunkčio kriterijus.

Pareiškėja taip pat teigia, kad TS sprendime nurodyta, jog, vadovaujantis Aprašo 24.1.2 papunkčiu, pagal diagnozes [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini] bazinis dalyvumas nebuvo vertintas. Pareiškėja teigia, kad nevertinimo priežastis nepaaiškinta, o SKS bazinio dalyvumo pagal minėtas diagnozes taip pat nevertino pažymėdamas, kad „ūmi būklė, nevertinama, neatitinka vertinimo kriterijų“.

Mano, kad atsisakymas vertinti bazinį dalyvumą pagal aukščiau aptartas diagnozes yra nepagrįstas. Pozicionuoja, kad Aprašo 24.1.2 papunktyje nustatytas penkių gretutinių diagnozių limitas nebuvo viršytas, nes buvo vertinta tik viena gretutinė diagnozė. Pareiškėja nesupranta Sprendime pateiktos pozicijos dėl atitinkamos diagnozės nevertinimo dėl „ūmios būklės“, nesupranta, kodėl teigiama, kad atitinkama diagnozė neatitinka „vertinimo kriterijų“ bei pažymi, kad bazinis dalyvumas nustatomas pagal konkrečią diagnozę taikant tam tikrą Aprašo I priedo punktą.

Apibendrina, kad visos trys diagnozės ([duomenys neskelbtini]) yra susijusios būtent su judėjimo ir atramos sistemos sutrikimu, todėl minėtos diagnozės turėjo būti vertinamos pagal Aprašo I priedo 49.2 papunktį.

Pareiškėja apeliuoja ir į iki dabartinio dalyvumo vertinimo nustatytą darbingumą – 2021 m. gegužės 17 d. pareiškėjos netektas darbingumas buvo 50 procentų, 2022 m. rugpjūčio 4 d. pareiškėjos netektas darbingumas dėl tų pačių diagnozių sudarė 55 procentus.

Reziumuoja, kad jai nustatant bazinio dalyvumo lygį, buvo nesilaikyta Aprašo 24.1.2 papunkčio reikalavimo ir neteisingai pritaikyti Aprašo I priedo punktai, t. y. pažeistos procedūros, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimų pagrįstumą, todėl Agentūros sprendimai yra naikintini.

Pareiškėja ir jos atstovas Komisijos posėdyje nedalyvavo, pranešimas apie posėdžio vietą ir laiką (b. l. 17 – 18) tinkamai įteiktas pareiškėjos atstovui.

Atsakovė atsiliepiame nurodė, kad pareiškėjos skundas yra iš dalies pagrįstas.

Atsiliepiame (b. l. 26) atsakovė nurodo, kad pareiškėjos dalyvumo lygis buvo vertinamas 2024 m. rugpjūčio 20 d. – 2024 m. rugsėjo 16 d. Agentūros TS, kuris asmeniui dalyvumo lygio nenustatė.

Nesutikdama su Agentūros TS priimtu sprendimu, pareiškėja kreipėsi į Agentūros direktorių dėl pakartotinio dalyvumo lygio vertinimo. Nurodo, kad Agentūros SKS, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymu (toliau – Įstatymas), veikdamas pagal Asmens su negalia teisių apsaugos agentūros prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos nuostatus, patvirtintus Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2005 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. A1-340 „Dėl Asmens su negalia teisių apsaugos agentūros prie

Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos nuostatų patvirtinimo“, SKS nuostatus, patvirtintus Agentūros direktoriaus 2024 m. spalio 31 d. įsakymu Nr. V-217 „Dėl Neįgaliųjų reikalų departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2023 m. rugsėjo 21 d. įsakymo Nr. V-76 „Dėl Asmens su negalia teisių apsaugos agentūros prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos skyrių nuostatų patvirtinimo“ pakeitimo“ 6.1 papunkčiu, ir Agentūros direktoriaus 2024 m. sausio 9 d. įsakymu Nr. V-8 „Dėl įgaliojimų suteikimo Sprendimų kontrolės skyriaus vedėjui ir vyresniajam patarėjui“ suteiktus įgaliojimus, išnagrinėjęs asmens dalyvumo lygio nustatymo byloje esančius medicininius dokumentus, [data neskelbtina] priėmė sprendimą Nr. [duomenys neskelbtini], kuriuo paliko galioti nepakeistą Agentūros TS sprendimą.

Atsakovė, susipažinusi su pareiškėjos skundu ir pakartotinai įvertinusi turimus dokumentus, patvirtina, kad pareiškėjos skundas iš dalies yra pagrįstas, nes vertinant jos dalyvumo lygį pakartotinai, nebuvo kreiptasi į asmens sveikatos priežiūros įstaigą dėl papildomų medicininių dokumentų, kadangi po paskutinio vertinimo 2022 m. asmuo dėl klubo sąnario patologijos nebuvo konsultuotas gydytojo specialisto.

Komisijos posėdžio metu atsakovės atstovas paaiškino, kad Agentūros pozicija dėl skundo pasikeitė – Agentūra laiko skundą nepagrįstu, teigia, pareiškėjos pakartotinio vertinimo metu teisės aktai taikyti teisingai, pateiktuose medicininiuose dokumentuose nurodytos diagnozės įvertinos pagal dalyvumo nustatymą reglamentuojančius teisės aktus; nurodė, kad pareiškėjai netaikytos Aprašo I priedo 49 punkto nuostatos, nes pareiškėjai diagnozuotos ligos ir dėl jų atsiradę funkciniai sutrikimai nėra klasifikuojami kaip artritai ar sisteminės jungiamojo audinio ligos, todėl prašė pareiškėjos skundą atmesti.

Skundas atmestinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Asmens su negalia teisių apsaugos agentūros prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (minėta, atsakovė arba Agentūra) Sprendimų kontrolės skyriaus [data neskelbtina] sprendimo Nr. [duomenys neskelbtini] „Dėl dalyvumo lygio“ (minėta, Sprendimas), kuriuo paliktas galioti Agentūros Šiaulių I teritorinio skyriaus (minėta, TS) [data neskelbtina] sprendimas Nr. [duomenys neskelbtini] „Dėl dalyvumo lygio“ (minėta, TS sprendimas), nenustatantis pareiškėjos dalyvumo lygio, teisėtumo.

Byloje esančiais rašytiniais įrodymais nustatyta, kad pareiškėjai 2024 m. rugpjūčio 9 d. [duomenys neskelbtini] šeimos gydytojas išrašė siuntimą į Agentūrą (b. l. 28, toliau – Siuntimas). Siuntime nurodytos diagnozės pagal Tarptautinės statistinės ligų ir sveikatos sutrikimų klasifikacijos dešimtąjį pataisytą ir papildytą leidimą „Sisteminis ligų sąrašas“ (Australijos modifikacija, TLK-10-AM) kodus: [duomenys neskelbtini].

Agentūros TS sprendimu (b. l. 4 – 6) pareiškėjai dalyvumo lygis nenustatytas.

Pareiškėja 2024 m. rugsėjo 9 d. pateikė Agentūrai skundą ((b. l. 47 – 48) toliau – Skundas dėl TS Sprendimo), prašydama panaikinti TS sprendimą ir nustatyti jai dalyvumo lygį.

Nagrinėdama pareiškėjos Skundą dėl TS sprendimo, Agentūra atliko pakartotinį pareiškėjos dalyvumo lygio vertinimą ir 2024 m. lapkričio 5 d. parengė Dalyvumo lygio vertinimo aktą Nr. DL – 4633 (b. l. 49 – 52) bei priėmė Sprendimą (b. l. 7 – 9), kuriuo dalyvumo lygio pareiškėjai nenustatė.

Pareiškėja nesutikimą su Sprendimu dėl jai nenustatyto dalyvumo lygio grindžia tuo, kad Agentūra neteisingai įvertino dėl jai diagnozuotų ligų atsiradusius funkcinis sutrikimus, dėl kai kurių diagnozių nepagrįstai nepasisakė bei teigia, kad dėl tų pačių diagnozių jai 2021-2022 metais buvo pripažintas netektas darbingumas, o ši aplinkybė iš esmės patvirtina, kad Sprendimas yra neapgrįstas. Agentūra su pareiškėjos skundu nesutinka.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – VAI, aktuali redakcija nuo 2024 m. sausio 1 d. iki 2024 m. gruodžio 26 d.), Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymas (minėta, Įstatymas, aktuali redakcija nuo 2024 m. sausio 1 d.), Dalyvumo lygio nustatymo kriterijų ir tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2005 m. kovo 21 d. įsakymu Nr. A1-78/V-179 „Dėl Dalyvumo lygio

nustatymo kriterijų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“ (minėta, Aprašas, aktuali redakcija nuo 2024 m. m. liepos 3 d. iki 2024 m. gruodžio 6 d.).

Agentūra pagal kompetenciją dalyvauja formuojant ir įgyvendinant asmens su negalia teisių apsaugos politiką (Įstatymo 15 straipsnio 1 dalis). Atsakovei suteikta teisė VAĮ nustatyta tvarka ir terminais priimti sprendimus, nurodytus Įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje, įskaitant sprendimus dėl asmens su negalia dalyvumo lygio, jo priežasties, atsiradimo laiko, termino, netekto dalyvumo procentų (100 procentų dalyvumo lygio ir asmeniui nustatyto dalyvumo lygio procentų skirtumo; 6 punkto „b“ papunktis).

Pažymėtina, jog Atsakovė pagal vykdomų funkcijų apimtį bei paskirtį, veiklos pobūdį, turimus įgaliojimus priskirtina viešojo administravimo subjektams, todėl savo veikloje privalo vadovautis ir VAĮ nuostatomis. VAĮ 3 straipsnio 4 dalyje įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaujantis VAĮ 3 straipsnio 5 dalyje įtvirtintu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 – 6 punktuose nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai. Paminėtos VAĮ nuostatos reiškia, jog individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės turi būti motyvuotos. VAĮ įtvirtinta individualaus administracinio akto turiniui keliamų reikalavimų taisyklė yra bendroji taisyklė, kurios paprastai turi laikytis visi viešojo administravimo subjektai, priimdami individualius administracinius aktus pagal savo kompetenciją (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo, toliau – LVAT 2021 m. gruodžio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3014-968/2021).

Pagal Įstatymo 2 straipsnio 8 dalį, dalyvumo lygis – atsižvelgiant į pilnamečio asmens negalią ir aplinkos veiksnius kompleksiskai įvertintos ir nustatytos asmens galimybės ir pajėgumas visapusiškai ir veiksmingai dalyvauti visuomenės gyvenime. Dalyvumo lygis nustatomas kompleksiskai įvertinus aplinkos veiksnių įtaką asmens savarankiškumui, galimybes veiksmingai dalyvauti visuomenės gyvenime bei asmens organizmo funkcijų sutrikimus po to, kai yra panaudotos visos galimos medicininės priemonės ir atsižvelgiant į individualiojo pagalbos poreikio mastą. Dokumentų, reikalingų dalyvumo lygiui nustatyti, parengimo ir pateikimo tvarką, dalyvumo lygio priežasties, atsiradimo laiko ir jo termino nustatymo tvarką, kriterijus, kuriais vadovaujantis nustatomas dalyvumo lygis, nustato Aprašo (Įstatymo 19 straipsnio 7 dalis, Aprašo 1 punktą).

Aprašo 17 punkte reglamentuota, jog dalyvumo lygis nustatomas kompleksiskai vertinant bazinį dalyvumą ir individualios pagalbos poreikį, išskyrus atvejus, nurodytus Aprašo IV skyriuje. Vadovaujantis Aprašo 17, 18.2, 18.4, 18.5 punktų nuostatomis, nustatant dalyvumo lygį, pildomas Agentūros direktoriaus patvirtintos formos Dalyvumo lygio vertinimo aktas. Agentūros teritorinis skyrius, nustatydamas dalyvumo lygį: <...> užpildo Individualios pagalbos poreikio klausimyną (3 priedas; toliau – ir Klausimynas), kuriame įvertinamas asmens individualios pagalbos poreikis įvairiose asmens gyvenimo srityse bei aplinkos veiksnių įtaka asmens savarankiškumui ir nustatomas individualios pagalbos poreikio mastas balais (išskyrus senatvės pensijos amžių sukakusiems asmenims); <...> vertina duomenis, pateiktus klinikiniuose elektroniniuose dokumentuose arba siuntime į agentūrą ir medicininiuose dokumentuose, ir nustato asmens bazinį dalyvumą (pildomas Dalyvumo lygio vertinimo aktas); prireikus raštu kreipiasi į: asmens sveikatos priežiūros įstaigą, kurios asmenį gydantis gydytojas parengė klinikinius elektroninius dokumentus arba Siuntimą į Agentūrą (nurodydamas asmens, dėl kurio kreipiamasi, vardą, pavardę, gimimo datą, prašomų duomenų gavimo pagrindą, jų naudojimo tikslą, teikimo būdą ir apimtį), dėl papildomų medicininių dokumentų (informacijos), reikalingų asmens baziniam dalyvumui nustatyti, pateikimo, jeigu gauti klinikiniai elektroniniai ar medicininiai dokumentai yra neišsamūs ar jų nepakanka; kitas įstaigas ar institucijas dėl papildomų dokumentų (informacijos), reikalingų asmens dalyvumo lygiui nustatyti, pateikimo (nurodydamas asmens, dėl kurio kreipiamasi, vardą, pavardę, gimimo datą, prašomų

duomenų gavimo pagrindą, jų naudojimo tikslą, teikimo būdą ir apimtį), jeigu gauti medicininiai ar kiti dokumentai yra neišsamūs ar jų nepakanka; tretinio lygio asmens sveikatos priežiūros paslaugas teikiančią įstaigą dėl papildomo asmens sveikatos ištyrimo, nurodydamas asmens, kurio dalyvumo lygis vertinamas, vardą, pavardę, gimimo datą ir priežastį, dėl kurios prašo papildomo asmens sveikatos ištyrimo. <...>.

Pirmiausia pažymėtina, kad byloje nėra ginčo dėl pagal TS užpildytą Klausimyną apskaičiuotos dalyvumo dedamosios – individualios pagalbos poreikio – išraiškos balais.

Pareiškėja teigia, kad nustatant bazinį dalyvumą pagal diagnozę [duomenys neskelbtini] turėjo būti taikomas Aprašo I priedo 49.2 papunktis, kuris suteikia 1 balo rezultatą, nes minėtas kriterijus apibūdina vidutinį judėjimo ir atramos sistemos funkcinį sutrikimą, kai asmuo negali pakelti vidutinio sunkumo fizinių krūvių, atlikti nuolatinio tikslumo ir susitelkimo reikalaujančios veiklos, esant vidutiniam ligos aktyvumui arba klinikinei remisijai.

Atsakovės atstovas posėdžio metu paaiškino, kad pareiškėjos nurodomas Aprašo I priedo 49 punktas (įskaitant ir 49.2 papunktį) priskiriamas atvejams, kai asmeniui yra diagnozuoti artritai ir sisteminės jungiamojo audinio ligos, o byloje nėra objektyvių duomenų, patvirtinančių, kad pareiškėjai nustatytos minėto pobūdžio ligos ar sutrikimai, ir teigė, kad atsakovė neturėjo faktinio pagrindo taikyti pareiškėjos minimo 49.2 papunkčio, kadangi pareiškėjos funkcinis sutrikimas lėmė ligos (diagnozės), neklasifikuojamos kaip artritai ar sisteminės jungiamojo audinio ligos.

Sprendime nurodyta, kad atsakovė, vertindama pareiškėjos bazinį dalyvumą, taikė pagrindinę diagnozę, nurodytą Siuntime – [duomenys neskelbtini] ir sprendė, kad ši diagnozė atitinka Aprašo I priedo 51.1 papunktį vidutinis stuburo judesių apribojimas ir (ar) stuburo degeneraciniai pakitimai ir (ar) skoliozė, ir (ar) kifozė (I-II laipsnio), kai lėtinis skausmo sindromas išlieka ir po taikyto specifinio gydymo. Atsakovė 51.1 papunkčio taikymą grindė aplinkybe, kad dėl ligų [duomenys neskelbtini] nustatytas vidutinis stuburo kaklinės dalies ir juosmeninės dalies judesių apribojimas, lėtinė liumboišalgija ir Sprendime įvardijo šių funkcinių sutrikimų įverčius: stuburo kaklinės dalies judesių amplitudė (neutralaus nulinio metodu): [duomenys neskelbtini]. Atsakovė nurodė, kad tokią pareiškėjos būklę patvirtina 2024 m. gegužės 6 d. reabilitologo, 2024 m. rugpjūčio 2 d., 2023 m, spalio 12 d. neurologo konsultacijų ir Siuntimo duomenys.

Pagal Dalyvumo lygio aprašo 18.4 papunktyje įtvirtintą reglamentavimą, nustatant bazinį asmens, kurio dalyvumo lygis vertinamas, dalyvumą, turi būti vertinami duomenys, pateikti klinikiniuose elektroniniuose dokumentuose arba siuntime į Agentūrą ir mediciniuose dokumentuose. Skundžiamame SKS sprendime aiškiai ir argumentuotai pasisakyta dėl pareiškėjos pagrindinės diagnozės vertinimo, pateikti tokio vertinimo motyvai ir pagrindai, nurodyta, kokiais medicininiais dokumentais remiantis šis vertinimas atliktas. Nors pareiškėja skunde teigia, kad jos diagnozė [duomenys neskelbtini] turėjo būti vertinta pagal 49.2 papunktį, nes tai „yra niekas kitas kaip judėjimo ar atramos sistemos funkcinis sutrikimas“, byloje nėra jokių objektyvių duomenų, kad pareiškėjos funkciniai sutrikimai būtų sukelti artritu ar sisteminių jungiamojo audinio ligų, todėl atsakovė neturėjo nei faktinio, nei teisinio pagrindo pagrindinę pareiškėjos diagnozę vertinti pagal Aprašo I priedo 49 punktą.

Pareiškėja teigia, kad neteisingai, nesilaikant Apraše nustatytos tvarkos buvo įvertintos ir gretutinės diagnozės, ir Agentūra neteisingai įvertino pareiškėjos bazinį dalyvumą pagal diagnozę [duomenys neskelbtini] bei nepagrįstai, nepaaiškinusi priežasties, nevertino diagnozių [duomenys neskelbtini].

Byloje esantys rašytiniai įrodymai patvirtina, kad atsakovė Sprendime, pasisakydama dėl pareiškėjos gretutinių diagnozių vertinimo, nurodė, kad gretutinėms diagnozėms [duomenys neskelbtini] bei [duomenys neskelbtini] taikė Aprašo I priedo 57.1 papunktį; šios teisės normos taikymą Agentūra argumentavo, t. y. nurodė, kokie medicininiai dokumentai ir juose užfiksuoti duomenys yra 57.1 papunkčio taikymo pagrindas. Nors pareiškėja teigia, kad po [duomenys neskelbtini] komplikacijos jai sustiprėjo skausmai, pasunkėjo judėjimas, šiuos pareiškėjos teiginius patvirtinančių medicininių dokumentų byloje nėra. Iš į bylą pateiktų dokumentų matyti, kad tokių duomenų nebuvo gauta ir Agentūros TS bei Agentūroje vertinant pareiškėjos dalyvumą. SKS sprendime taip pat pažymėta, kad pareiškėja „dviejų metų bėgyje ortopedo traumatologo

nekonsultuota”, taigi, atsižvelgiant į aptartus bylos duomenis, Komisija neturi pagrindo abejoti atsakovės atlikto vertinimo išsamumu ir objektyvumu.

Pasisakydama dėl pareiškėjos skundo teiginio, kad Agentūra nepagrindė, kodėl nevertino pareiškėjos bazinio dalyvumo dėl diagnozių [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini], o tik nurodė, kad šių diagnozių nevertino dėl to, kad tai „ūmi būklė”, Komisija pažymi, kad Sprendime atsisakymas vertinti minėtas diagnozes nėra tinkamai motyvuotas. SKS sprendime nurodytas Aprašo 24.1.2 papunktis apibrėžia, kad nustatant bazinį dalyvumą, jei asmens organizmo funkcijos sutrikusios dėl dviejų ar daugiau ligų ar traumų, vertinamos ne daugiau kaip penkios reikšmingiausias gretutinės diagnozės (organizmo funkciniai sutrikimai), taigi, tokia sprendimo motyvacija nėra pakankama.

Tačiau pažymėtina, kad pagal LVAT formuojamą praktiką pripažįstama, kad viešojo administravimo sistemos subjektų sprendimas yra naikinamas, kai toks sprendimas yra visiškai nemotyvuotas, teisės akto adresatas negali suvokti, kodėl jam priimtas toks sprendimas, ir negali apsiginti, o administracinio akto trūkumai, tokie, kaip pavyzdžiui, motyvacijos stoka, nesudaro pagrindo ginčijamo sprendimo pripažinti visiškai neargumentuotu ir nėra prielaidos konstatuoti absoliutaus jo negaliojimo pagrindo buvimo (LVAT 2011 m. birželio 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-336/2011 ir kt.). Kiekvienu konkrečiu atveju vertinant individualaus administracinio akto teisėtumą VAĮ 8 straipsnio (pagal aktualią VAĮ redakciją 10 straipsnio) taikymo aspektu, turi būti atsižvelgiama ir į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai bei kokios konkrečios materialinės teisės normos asmeniui gali sudaryti atitinkamas prielaidas bei sąlygas, kad būtų sukurtos, panaikintos ar pakeistos asmens subjektinės teisės tam tikruose teisiniuose santykiuose (LVAT nutartis administracinėje byloje Nr. eA-418-502/2022).

Atsižvelgiant į aplinkybę, kad, kaip matyti iš skundo, pareiškėjai iš Agentūros SKS pateikto Dalyvumo lygio vertinimo akto yra žinoma, kad nustatant jos bazinį dalyvumą diagnozės [duomenys neskelbtini] ir [duomenys neskelbtini] nebuvo vertintos dėl to, kad tai „ūmi būklė”, dėl aukščiau minėtų sprendimo motyvacijos trūkumų nėra pagrindo SKS sprendimą pripažinti neteisėtu, nes šis sprendimas yra pagrįstas ginčo teisinius santykius reglamentuojančiomis (specialiomis) teisės aktų nuostatomis, kurios taikytos, atsižvelgiant į faktinius duomenis, t. y. medicininius dokumentus. Iš Agentūros priimto Sprendimo pareiškėja iš esmės galėjo (turėjo) suprasti jo faktinius ir teisinius pagrindus. Tai, kad Pareiškėja nesutinka su faktu, kad dalyvumo lygis jai nenustatytas, bei tvirtina, kad jau 2021 m. gegužės 17 d. jos netektas darbingumas sudarė 50 procentų, o laikui bėgant sveikatos sutrikimas tik stiprėjo, nesant šias pareiškėjos nurodytas aplinkybes patvirtinančių įrodymų (ginčo atveju – medicininių dokumentų), dėl skunde nurodytų motyvų nėra pagrindo Sprendimą naikinti, kadangi atsakovė Sprendimą dėl pareiškėjos dalyvumo priėmė remdamasi informacija, esančia medicininiuose dokumentuose, t. y. remdamasi pirmine ir leistina informacija. Tam, kad būtų galima paneigti šių išvadų pagrįstumą, turtėtų būti naudojamos tokio pat pobūdžio žinios (įrodymai). Pažymėtina, kad jei po Agentūroje atlikto dalyvumo vertinimo gaunami nauji medicininiai dokumentai, jie negali paneigti Agentūros Sprendimo teisingumo, tačiau galėtų būti pagrindas kreiptis į gydantį gydytoją dėl naujo siuntimo į Agentūrą ir medicininių dokumentų parengimo dėl pakartotinio dalyvumo vertinimo.

Komisija sprendžia, kad Agentūros SKS sprendimu įformintas pareiškėjos dalyvumo lygio vertinimas atliktas laikantis pagrindinių procedūrų ir taisyklių, sprendimas priimtas išanalizavus pateiktus medicininius dokumentus ir juose esančius įrašus, vadovaujantis galiojančiu teisiniu reglamentavimu, pagal kompetenciją ir atitinka VAĮ įstatymo 10 straipsnio 5 dalies 5 – 6 punktuose įtvirtintus reikalavimus administraciniam sprendimui, todėl naikinti jo nėra pagrindo.

Atsiliepimu atsakovė prašė Komisijos užtikrinti visų prie bylos pridėtų dokumentų neviešinimą ir leisti susipažinti tik proceso šalims ar jų teisėtiems atstovams. Toks prašymas motyvuojamas tuo, kad visa juose esanti informacija yra susijusi su asmens, kurio tapatybė yra žinoma, duomenimis, (asmens kodas, namų adresas, asmens tapatybės kortelės numeris ir pan.), o kita dalis priskirtina specialių kategorijų asmens duomenims, susijusiems su asmens sveikata. Juo labiau, Bendrajame asmens duomenų apsaugos Reglamente ši sąvoka nėra susiaurinama – jame

nustatyta, kad asmens duomenys neturi baigtinio kategorijų sąrašo, todėl atsižvelgiant į galimybę nustatyti asmens tapatybę, bet kokia informacija gali būti laikoma asmens duomenimis.

Byloje pateikta informacija, susijusi su pareiškėjos sveikatos būkle. Komisijos veiklą reglamentuojantys teisės aktai nereglamentuoja nagrinėjamos bylos medžiagos (jos dalies) pripažinimo nevieša. Pagal įstatymo analogiją, vadovaujamosi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 14 straipsnio 2 dalimi, kurioje nustatyta, kad priimdamas viešame teismo posėdyje sprendimą byloje arba nutartį nutraukti bylą ar skundą (prašymą, pareiškimą) palikti nenagrinėtą arba gavęs prašymą susipažinti su bylos medžiaga, teismas turi teisę proceso dalyvių prašymu ar savo iniciatyva motyvuota nutartimi nustatyti, kad bylos medžiaga ar jos dalis yra nevieša, kai reikia apsaugoti žmogaus asmens, jo privataus gyvenimo ir nuosavybės slaptumą, informacijos apie asmens sveikatą konfidencialumą, taip pat jeigu yra rimtas pagrindas manyti, kad bus atskleista valstybės, tarnybos, profesinė ar komercinė paslaptis. Įvertinus tai, kad didžiąją bylos medžiagos dalį sudaro specialių kategorijų asmens duomenys, susiję su asmens sveikata, siekiant apsaugoti informacijos apie asmens sveikatą konfidencialumą, Komisijos iniciatyva visa nagrinėjamos bylos medžiaga pripažintina nevieša, neteikiant jos susipažinti ar kopijuoti byloje nedalyvavusiems asmenims.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 14 straipsnio 2 dalimi, Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos X. Y. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Visą bylos medžiagą pripažinti nevieša ir neteiktina susipažinti ar kopijuoti byloje nedalyvavusiems asmenims.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė